

Dobili smo prvi obisk

V mesecu novembru smo študentje Medicinske fakultete v Mariboru imeli prvi obisk. Obiskali so nas predstavniki Društva študentov medicine Slovenije iz Ljubljane. Dogovorili smo se, da nas obiščejo enkrat zjutraj, pred predavanji iz anatomije. Predavalnica ni bila nabito polna, nekaj pa nas je vseeno vstalo uro prej in smo šli pogledat, kdo in zakaj pride.

Naše srečanje se je odvijalo zelo sproščeno. Predstavniki DŠMS so najprej povedali, da so izredno veseli, ker lahko prvič pozdravijo študente medicine tudi v Mariboru. Strinjali smo se, da bi bilo koristno in smiselno navezati stike med študenti obeh fakultet, saj si bomo prav gotovo lahko menjali določene informacije o samem študiju in določenih dejavnostih, ki se tičeje študija, ne glede na to, da se programa mariborske in ljubljanske fakultete med seboj nekoliko razlikujeta.

Društvo študentov medicine Slovenije je sicer organizacija študentov splošne in dentalne medicine, ki že v času študija izvaja določene projekte (tudi v sodelovanju s kolegi iz tujine), širi koristne informacije in omogoča dodatna izobraževanja študentom MF.

Predstavili so nam le nekatere izmed številnih projektov, ki jih je društvo organiziralo oziroma so v obdobju odvijanja. Eden izmed takih projektov je projekt **VIRUS**, ki temelji na poučevanju mladih o nevarnostih virusa HIV in AIDSa. Ta projekt izvajajo študentje sami. Največjo odmevnost projekt dosega ob 1. decembru, svetovnemu dnevu boja proti AIDSu, ko so organizirane stojnice z informativnim gradivom, delijo se rdeče pentlje in kondomi, akcija pa se zaključuje s koncertom. Naslednji projekt nosi ime **OSVEŠČENI, NE ZADETI**. S tem projektom želijo študentje posredovati javnosti, predvsem mladim, informacije o najbolj pogosto zlorabljenih drogah pri nas. Poleg strokovnega izobraževanja projekt ponuja nadgradnjo teorije z neposrednim stikom z ljudmi na pločnikih mesta, kjer prihaja do podiranja stereotipov o drogah. Podoben projekt se imenuje **LAHKO TE MOTI**, njegov namen pa je osvestiti javnost o škodljivosti kajenja in njegovih posledicah, ter spodbujati mlade k nekajenju preko različnih medijev. Na svetovni dan boja proti kajenju projekt doseže svoj vrhunec. Takrat na inovativne načine izražajo: Me moti! Prav posebej pa se nas je dotaknil projekt **MEDIMEDO**. Ta projekt je sprva nastal v tujini, kjer je požel veliko pohval in odobravanja, zato so ga na mednarodnih srečanjih študentov medicine posredovali še ostalim. Med njimi so se zanj odločili tudi študentje iz Ljubljane. Glavni cilj projekta je pomagati otrokom, da izgubijo strah in predsodke pred zdravnikom z željo, da bi otroci spoznali, da je zdravnik njihov prijatelj. Projekt je zasnovan tako, da otroci v "bolnišnico" (običajno je to kar vrtec) na pregled pripeljejo svojo bolno igračo (lahko je to medvedek, Telebajsek, lutka dojenček,...) v vlogi starša. Tam jih pričakajo zdravniki (študenti medicine), ki nato skupaj z otroci pregledajo "bolnika" in ga pozdravijo. Zdravnik napiše recept, v zaigrani lekarni lahko otroci dvignejo sladka zdravila za njihovega bolnika, s tem pa se obisk v bolnišnici zaključuje. Projekt Medimedo je s strani DŠMS v bližnji prihodnosti menda planiran tudi v Mariboru, ob tem pa so že nastale prve ideje o sodelovanju, da bi se torej v projekt vključili tudi študentje Medicinske fakultete v Mariboru.

Govora je bilo tudi o mednarodnih izmenjavah in praksi v tujini. Predstavniki društva so nas seznanili z možnostmi mednarodnega sodelovanja, natrosili nekaj lastnih izkušenj, s čemer so nas prepričali, da je to vsekakor izkušnja, ki bi jo bilo žalostno zamuditi, vendar pa bomo mi nanjo zaenkrat še kakšno leto ali dve počakali (zaželjeno je seveda določeno znanje, preden se odpraviš v tujino).

To so glavne teme pogovora, ki se je odvijal s predstavniki društva. Prav ob koncu smo si še izmenjali emaile, tako da bo sodelovanje med nami sploh lahko potekalo. Če pomislim in seštejem vse informacije, ki sem jih dobila o društvu in njihove izvirne ideje, lahko vsekakor zaključim, da je bilo vredno vstati uro prej in se odpraviti v predavalnico pogledat, kdo in zakaj pride.

Tinka Kotnik

Pogovor s študenti medicine

UROŠ BELE:

Kako se počutiš na medicini?

Počutim se odlično, in sicer iz več razlogov. Prvič zato, ker je to edini poklic, s katerim bi se v življenju ukvarjal. Drugič zato, ker se vsi trudijo, da bi nam študij čim bolj olajšali (samo vodstvo fakultete, profesorji in pa razni donatorji s slovarji, kulturo ipd...). Tretji in glavni razlog za moje dobro počutje na fakulteti pa je ta, da sem ugotovil (če ne že prej, pa najpozneje na »spoznavnem«), da imamo polno dobrih, pametnih in zabavnih sošolcev, ob katerih se enostavno moraš počutiti dobro.

S kakšnimi dejavnostmi se ukvarjaš?

Glavna in največ časa terjajoča dejavnost je šola. Drugače pa se ob šoli ukvarjam še z glasbo (igram v orkestru in upam, da bom tudi v »*medicinskem bendu*«, ki je v nastajanju). Hkrati pa se aktivno ukvarjam s športom, ki mi tudi ogromno pomeni.

S kakšnimi problemi se srečuješ ob študiju medicine?

Hm..., problemi... Ne bom rekel, da jih ni. Obstajajo predvsem taki problemi, ki se jih da tako ali drugače (predvsem s kolegialnostjo) rešiti. Taki problemi so predvsem problemi z literaturo in mogoče s prenatrpanostjo urnikov, programov... Drugače pa mislim, da ni nekih večjih problemov.

MAJA MLINARIČ:

Kako se počutiš na medicini?

V redu. Sošolci so v redu, profesorji tudi. Splošno vzdušje je dobro, čeprav me ob misli na anatomijo začne boleti glava. Študij je (bo) naporen, vendar pa, kot pravijo: kjer je volja, je tudi pot!

S kakšnimi dejavnostmi se ukvarjaš?

Treniram atletiko, in sicer skok v višino. Treninge imam 5–6 krat na teden, približno dve uri na dan. Poleg tega še igram flavto pri godbi na pihala. Tako zapolnim svoj urnik. Včasih še zavijem v kino ali gledališče, pa seveda za prijatelje se vedno najde čas!

S kakšnimi problemi se srečuješ ob študiju medicine?

Zaenkrat še nimam velikih problemov; verjetno zato, ker še ni bilo izpitov. Sicer pa je problem, kako najhitreje absorbirati tako velike količine snovi. Vsak ima svoj način, a kateri nam najbolj ustreza, bomo ugotovili skozi študij. Zdaj pa se še »malo iščemo«.

TOMI ŠARENAC

Kako se počutiš na medicini?

Zaenkrat se počutim enkratno, sošolci so mega, s potekom študija sem zadovoljen. Veliko je dela – »*sitzleder fur immer*«. No, v glavnem, nikakor na medicini ni drugače, kot sem pričakoval.

S kakšnimi dejavnostmi se ukvarjaš?

S čim se ukvarjam? Uf! Tega najbrž ne bi smel tukaj povedati. Sem ljubljanski tajni agent. Ups! Največ se ukvarjam z mojo drugo ljubico – kitaro. Ko le imam čas, jo malo »*pocartam*«. Drugače pa imamo vaje s skupino, po navadi ob vikendih (DIVISION 4EVER!) Sem tudi vesten in večš tabornik. Ker bi za podrobno razlago potreboval več kot eno stran, ne bom pojasnjeval, kaj počnem kot tabornik. Naj si pač vsak svoje misli. Ukvarjam se še s poklicno hojo na kavo. Po treningih tega športa pridem domov izčrpan, zato mi ostane le malo volje in časa za učenje. Kaj vem, kaj še. Za prijatelje, družino in mojo drago vedno ostane čas (vrstni red naštevanja ni pomemben!).

S kakšnimi problemi se srečuješ ob študiju medicine?

Problemi? Volja. Ni je preveč. Veliko stvari (predvsem fizika in anatomija) je novih zame. Če pa bi človek hotel obvladati vse, mora zajeti ogromne količine podatkov. Kar pa še ni vse. Poznati je treba še obširnejše ozadje teh novih podatkov. Ko se tega zavedaš, ti preostane samo še, da poiščeš kakšno trgovino z »voljo za učenje«, ker je sam nimaš dovolj. Drugače pa vsi vemo, da sta literatura za predmete in dislokacija posameznih vaj zelo velik problem. Ampak, ker bomo mi, prva generacija MF, taki borci, bomo take stvari premagali in postali bomo samo še močnejši, postali bomo zdravniki prihodnosti! Ja

Spoznavni večer

Ker ste nekateri morda že pozabili, drugi pa sploh niste vedeli za to, vam bom povedala, da smo študenti medicine imeli v sredo, 3.11.2004 spoznavno zabavo v Bongosu. Na žalost se tam nismo zbrali vsi, ker so nekateri že odšli domov, vendar smo se kljub temu spoznali z nekaterimi, ki jih še nismo poznali.

Začelo se je z zbiranjem v skupinah vsepovsod po mestu, nato pa smo se vsi (oz. vsaj večina) zbrali v Bongosu – okrog 22-ih. Nekdo se je celo domislil, da bi plesali spoznavni ples, zato smo dekleta in fantje dobili številko. Poiskali naj bi tistega, ki je imel enako številko in z njim oz. njo odplesali »spoznavni ples«. Žal pa v našem prvem letniku primanjkuje fantov, zato so nekatera dekleta ostala brez soplesalca. Kljub temu pa se nam je ideja zdela kar posrečena.

Na tem našem spoznavnem »žuru« so se nam pridružili tudi mladi zdravniki sekundariji, ki so nam povedali, da nam pripravljajo tudi brucovanje, ki je že prav tako za nami. A sedaj se vrnimo k naši prvi skupni zabavi v Bongosu. Vsi, ki smo bili tam, smo se zelo zabavali. Verjamem, da bi mi drugi pritrdili. Kot je nekdo (pa ne samo eden) rekel, je spoznavni večer 100% uspel. Nekateri so na žalost (ali pa ne, kakor za koga) omagali že precej zgodaj, drugi smo ostali dlje, nekateri pa so imeli še toliko moči, da so se šli celo naprej zabavat, potem ko so morali oditi iz Bongosa.

Natakarji so nam pripravili celo atrakcijo z gorečim pultom. Mislim, da imamo vsi kar lepe spomine na naše prvo skupno rajanje, saj so bili odzivi precej prepričljivi. Vsi pa smo se najbrž strinjali v eni stvari. Namreč v tem, da bi rabili več takih zabav, da bi se vsi spoznali, kajti spoznavni večer je bil premalo. To pa zato, ker nekaterih sploh ni bilo, drugi so zgodaj odšli domov, spet drugi pa so bili preveč hm... (no saj vsi vemo kaj mislim), tako da se nismo mogli vsi spoznati. Kljub temu pa je spoznavni večer uspel in vsi, ki smo bili tam, se popolnoma strinjamo o tem, da je to treba ponoviti, a o tem kdaj drugič. Vsekakor smo že s tem prvim spoznavnim večerom dokazali, da se znamo tudi medicinci zabavati, če nam le čas dopušča (žal pa se to dogaja preveč poredko).

Poročilo dogodka: brucovanje

Dan: četrtek, 25.11.2004.

Kraj: Toti Rotovž

Organizatorji: Zeleni Car, Carica Milica in drugi...

Prisotni: Mladi, razigrani, žejni in plesa željni bruci MF

Dogajanje:

19.45 – Glavni trg poln zabave željnih brucev

20.00 – Čakanje pred vrati Totega Rotovža – (»Kaj te delajo tak dolgo? Mene je malo strah!«)

20.15 – Dobimo dovoljenje za vstop v sveti prostor. (»Ne se prerivat, sej boste vsi prišli na vrsto!«) Tam pa nas čaka prvi odmerek transfuzije...in majice že več niso čiste...le zakaj?

20.30 – Vsi si veseli oblačimo nove majice – hvala sponzorjem!

21.00 – Dobimo prve injekcije. (»Meni je rdeča boljša!«)

21.30 – Začetek iger. Težave s trganjem rokavic, a najhitrejših osem parov kljub vsemu dobimo! Ob spremljavi Brizgalne brizge plešejo izbrani pari okoli stolov kot mačka okoli vrele kaše. Pet uspešnih parov preizkuša vzdržljivost kondomov ... Nato je preizkušena bruceva izvirnost – rentgenske slike kažejo čudne strani, a bruci se znajdejo. »Sestra Alenka ima vnet larynx, zato očitno ne more požreti do konca!« Nagrada pripada seveda najboljšima! Čestitamo Lovru in Alenki, pa lep vikend v Benetkah!

24.00 – Kot se spodobi, smo bruci ponižno prisegli:

BRUCOVA PRISEGA:

Danes, ko postajam medicinec-medicinka in stojim tukaj, pred vami, resen kot sveta krava, prvimi in ednimi med enakimi, okičeni z nazivi, ugledom, zvezami in poznanstvi ter pred vsemi ostalimi, ki se ženete za njihovimi položaji, pred Zelenim carjem, svečano prisegam in obljubljam, da bom:

1. vedno in povsod izkazoval svojo namišljeno prosvetljenost vsem svojim prijateljem, domačim župnikom in žlahti, znancem in neznancem;
2. vedno in povsod tudi s kolegi delil svoje ne/znanje, da bodo tudi tisti, ki jih narava ni obdarila s pametjo, pred neposvečenimi izgledali pametnejši;
3. ako imam rodbinske in podobne zveze na vplivnih položajih, jih bom izkoriščal ne zgolj za svojo korist, marveč jih občasno uporabil tudi v dobro kolegov;
4. da bom širil trdno prepričanje, da sta alkohol in tobak največja sovražnika ljudstva, zategadelj se bom vsekozi vdano posvečal njihovemu uničenju;
5. da ne bom zapravljaj dragocenega časa in bom kakor hitro bo mogoče opravil podiplomski študij ter ga končal z doktoratom iz kakšne klinično uporabne teme kot je npr »Genetika vinske mušice«;
6. da si bom prizadeval za poglobljeno poznavanje dreves, četudi mi ne bo dano videti gozda; ob vsakem rektalnem pregledu se bom nemudoma spomnil na biosintezo hema z vsemi možnimi kofaktorji;
7. da bom radodaren do svojih kolegov in kolegic v strokovnem, znanstvenem in reaktivno seksualnem smislu.

Ako bodem vestno izpolnjeval svoje dolžnosti, naj me čakajo ugled, slava, čast in denar! Ako se zoper prisego prekršim, naj me zadenejo eksplozivna diareja, sifilis in kuga.

00.00 – 3.30 – In naprej se je plesalo, spoznavalo, grešilo,...

